

Otte og Halvfjerdsindstyvende Møde.

Tirsdagen den 9de Februar Kl. 1.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der paa de Herrers Pladser er omdeelt „Forslag til Lov om Styrmandseramen“, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget ved 2den Behandling her i Thinget.

Endvidere er omdeelt Vædringsforslag til 3de Behandling af „Forslag til Lov indeholdende almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m.“

Endelig er omdeelt Udvalgets Betænkning om „Forslag til Lov indeholdende Bestemmelser angaaende Afdødes Begravelse“. Jeg skal i Forbindelse hermed anmode ærede Medlemmer, der maatte ville stille Vædringsforslag til denne Sags 2den Behandling, om at indlevere disse i Bureauet inden førstkommande Torsdag Middag Kl. 1.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til:

Forespørgsel til Conseilspræsidenten af Folkethingsmændene for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen), Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm), Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Møller), Sorø Amts 1ste Valgkreds (Müllén), Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm) og Aalborg Amts 3die Valgkreds (C. Pedersen).

(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 3644.)

B. Christensen: Den Forespørgsel, som 5 ærede Medlemmer tilligemed mig have fundet os opfordrede, ja, jeg kan sige forpligtede til at stille til Conseilspræsidenten, lyder saaledes: „Anseer Conseilspræsidenten det ikke for nødvendigt, efter den i den allerjævneste Tid paa Ny reiste offentlige Debat om enkelte Afsnit af Kampen paa Als den 29de Juni 1864,

at lade de høiere Militairbefalingsmænds Conduite ved denne Leilighed underkaste en samlet Prøvelse ved en af militaire og civile Kræfter sammensat Commission?“ Det er i Sandhed ikke med et let Sind, at vi have besluttet os til at gjøre det Skridt, jeg nu skal tillade mig nærmere at begrunde, men det er skeet i den fulde Overbeviisning, at der gives Tilfælde i Staternes Liv, hvori det usværgelig paaligger en fri Presse og en virkelig Folke-repræsentation at lade sin Stemme høre, samt at et saadant Tilfælde foreligger her. Den ulykkelige Begivenhed, at Als den 29de Juni 1864 fravristedes os, staar endnu stedse uforklaret og uopklaret. Ganske vist havde det været naturligt, om saavel Kongen og Regjeringen som Folkets Repræsentanter strax efter denne Begivenhed havde taget fat paa en Undersøgelse og en Forsøgning af denne Sag, men det skete ikke, og efter min Formening have Folkets Repræsentanter et Ansvar i denne Henseende. Det maa imidlertid tjene til vor Undskyldning, at Fædrelandet dengang i Ordets høgstaveligste Forstand befandt sig i Fare, og at vi Alle vare gjennemtrængte af den tryk-kende Følelse, at der var hendet Staten en stor Ulykke, men ogsaa af en Følelse af, at det næsten ikke var os tilladt at see tilbage, hvorimod det fremfor Alt kom an paa at forene os, om det end var under en Regjering, med hvilken vi ellers ikke sympathiserede, for at bidrage Bort til, at Landets Kræfter stode saa enige, saa usvækkede og saa stærke som blot muligt. Jeg for min Deel, og jeg tør sige, mine ærede Medforespørgere med mig, vilde ganske vist end ikke nu have reist denne Sag, hvis den ikke ved et Skridt fra den nuværende Regjering's egen Side var bleven Gjenstand for en offentlig Debat i vore meest udhredte Blade, hvorunder Pressen kun har gjort sin Pligt ved at aabne sine Spalter for en Forhandling om et af de vigtigste, om end et af de sørgeligste Afsnit i vor nyere Historie. Denne Debat er bleven reist i Anledning af en enkelt Regjeringsact, som kun meget lidet skal vedkomme mig her, nemlig i Anledning af en af Alle anerkjendt tapper Officere's Afstedigelse, og den er bleven reist, ikke blot fra hans Side, men den har udvillet sig til